

**2026 M. SAUSIO – KOVO MĖN. AKTUALIOS
TEISMŲ PRAKTIKOS PRAMONINĖS
NUOSAVYBĖS SRITYJE
APŽVALGA**

1. LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISMŲ PRAKTIKOS APŽVALGA

1.2. Lietuvos apeliacinio teismo (LApT) praktikos apžvalga

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. sausio 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-17-798/2026 dėl Vilniaus apygardos teismo 2025 m. rugsėjo 17 d. sprendimo civilinėje byloje dėl ieškinio pagrindo civilinėje byloje pagal ieškovo R. B. ieškinį atsakovams uždarajai akcinei bendrovei „Kauno arena“, V. P., I. B. (I. B.) dėl prekių ženklo „Hiperbolė“ neteisėto naudojimo, baudos priteisimo ir nuostolių atlyginimo ir pagal atsakovų V. P. ir I. B. priešieškinį ieškovui R. B. dėl baudos priteisimo.

Ieškovas R. B. kreipėsi į teismą su ieškiniu atsakovams UAB „Kauno arena“, V. P., I. B. dėl prekių ženklo „Hiperbolė“ neteisėto naudojimo, baudos ir nuostolių atlyginimo, kuriuo prašoma priteisti ieškovui iš atsakovo V. P. 40 000 Eur baudą, iš atsakovo I. B. 40 000 Eur baudą dėl 2024 metais neteisėtai be ieškovo sutikimo suorganizuotų 4 koncertų. Ieškinys buvo grindžiamas tuo, kad ieškovas, būdamas prekių ženklų „Hiperbolė“, (Reg. Nr. 36920 ir reg. Nr. 79575) (toliau – Prekių ženklas), vienas iš savininkų, prašo priteisti iš atsakovų V. P. ir I. B. dėl kitų savininkų neteisėto naudojimo Prekių ženklo be ieškovo sutikimo neteisėtai gautą naudą 4 koncertuose pavadinimu „Hiperbolės“ legendos grįžta“ – Vilniuje, Klaipėdoje, Kaune, Šiauliuose.

Atsakovai V. P. ir I. B. pateikė priešieškinį, kuriame prašė priteisti iš ieškovo atsakovams po 10 000 Eur baudą. Nurodė, kad ieškovas trukdė ir siekia trukdyti atsakovams įgyvendinti jų teises pagal sutartį, veikė prieš atsakovų interesus koncertinio turo „Hiperbolės“ legendos grįžta“ metu.

Vilniaus apygardos teismas sprendimu dėl ieškinio pagrindo nusprendė ieškovo R. B. reikalavimus dėl ieškinio pagrindo atmesti, atsakovų V. P. ir I. B. priešieškinį atmesti, bylą sustabdyti iki teismo sprendimo dėl ieškinio pagrindo įsiteisėjimo.

Apeliantas, nesutikdamas su pirmosios instancijos teismo sprendimu, kuriame jo ieškinys buvo atmestas, teigė, kad pirmosios instancijos teismas iš esmės paneigė Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo (toliau – PŽĮ) 14 straipsnio 1 dalyje garantuojamą ieškovui išimtinę teisę į Prekių ženklą ir iš esmės nustatė Prekių ženklo „Hiperbolė“ bendro naudojimo teisę be sutartinio pagrindo, taip sukurdamas naują, PŽĮ nereglamentuotą, išimtį iš prekių ženklo savininko išimtinės teisės.

Išnagrinėjusi atsakovės apeliacinį skundą, LApT teisėjų kolegija su tokiu aiškinimu neturėjo teisinio pagrindo sutikti. PŽĮ 14 str. 1 d. yra nustatyta, kad ženklo registracija suteikia ženklo savininkui išimtinės teises į tą ženklą. Išimtinė teisė uždrausti prekių ženklui tapataus ar panašaus žymens naudojimą prekių ženklo savininkui suteikta siekiant leisti jam apginti savo, kaip prekių ženklo savininko, specifinius interesus, t. y. užtikrinti, kad prekių ženklas galėtų atlikti savo funkcijas: užtikrinti vartotojams prekės ar paslaugos kilmę, garantuoti šios prekės ar paslaugos kokybę arba atlikti informavimo, investavimo ar reklamos funkcijas.

LApT teisėjų kolegija pažymėjo, kad PŽĮ 14 str. 1 d. nustatytos išimtinės teisės į Prekių ženklą „Hiperbolė“ buvo nustatytos ne vienam ieškovui, o taip pat ir V. P. ir I. B. Nagrinėjamoje byloje nustatyta ir ginčo dėl to nekilo, kad 2018 m. kovo 22 d. M. G. Teisių perdavimo sutartimi perdavė jo vardu registruotas teises į Prekių ženklą „Hiperbolė“ V. P., I. B. ir R. B., kurie 2018 m. kovo 22 d. pasirašė Bendros nuosavybės į Prekių ženklą sutartį. Pagal Sutarties 1.1 papunktį šalys susitarė, kad kiekvienai iš šalių priklauso 1/3 nuosavybės teisių į Prekių ženklą „Hiperbolė“. Sutarties 2.1 papunktyje buvo numatyta, kad visi sprendimai dėl Prekių ženklo valdymo, naudojimo ir disponavimo turės būti sprendžiami tik visų šalių bendru sutarimu. Sutarties 2.5 papunktis numatė, kad pažeidusi savo įsipareigojimus šalis atlygins kitoms šalims nuostolius ir sumokės po 10 000 Eur baudą už kiekvieno pažeidimo atvejį.

LApT teisėjų kolegijos vertinimu, Prekių ženklas buvo panaudotas dviejų šio ženklo teisėtų savininkų V. P. ir I. B., rengiant koncertus Vilniuje, Klaipėdoje, Kaune, Šiauliuose ir Panevėžyje grupės „Hiperbolė“ muzikinės veiklos „muzikinės veiklos 50-metį paminėti. Nors šiuo atveju apeliantas bandė visiškai atskirti atsakovų Prekių ženklo teisėtų savininkų V. P. ir I. B. teisę koncertuoti nuo teisės naudoti Prekių ženklą, LApT teisėjų kolegijos nuomone didžioji dalis visuomenės, besidominčios muzika, Prekių ženklo būtent ir tapatina su grupės „Hiperbolė“ muzikine veikla ir jos nariais. Minėta, kad koncertas buvo rengiamas grupės „Hiperbolė“ muzikinės veiklos 50-metį paminėti. Todėl apelianto argumentai, kad šiuo atveju V. P. ir I. B. galėjo surengti koncertus vien tik savo vardu, yra nepagrįstas.

LApT teisėjų kolegijos akcentavo, kad dar koncertų planavimo stadijoje, apeliantas įvairiais būdais ir informavimo priemonėmis buvo skatinamas dalyvauti koncertinėje veikloje, tačiau atsisakė dėl asmeninių ir (ar) kitokių priežasčių. Iš bylos šalių, apklaustų liudytojų paaiškinimų bei procesiniuose dokumentuose išdėstytų aplinkybių yra akivaizdu, kad apeliantui negalėjo būti nesuprantama, jog koncertai buvo rengiami grupės „Hiperbolė“ muzikinės veiklos 50-metį paminėti. Todėl jam turėjo būti žinoma ir suprantama, kad muzikinės grupės „Hiperbolė“ jubiliejaus proga nebus rengiamas asmeninis V. P. ir I. B. koncertas. Pažymėtina, kad aiškaus nesutikimo su šiomis aplinkybėmis apeliantas nepateikė, pretenzijų dėl koncertų nereiškė, todėl pirmosios instancijos teismas apskųstame sprendime teisingai pažymėjo, kad nenoras koncertuoti ir akivaizdaus nesutikimo nepateikimas, negali trukdyti kitiems atsakovams – Prekių ženklo bendraturčiams – vykdyti veiklos ir naudoti Prekių ženklą.

Atsižvelgdama į visa tai, kad išdėstyta, LApT teisėjų kolegija konstatavo, kad apeliaciniame skunde nurodytais teiginiais ir argumentais nepaneigtos pirmosios instancijos teismo pagrįstos ir teisingos išvados, todėl Vilniaus apygardos teismo 2025 m. rugsėjo 17 d. sprendimas dėl ieškinio pagrindo buvo paliktas nepakeistas.

Susipažinti su visa Lietuvos apeliacinio teismo nutartimi galima Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO) arba paspaudžiant [čia](#).

•

Lietuvos apeliacinio teismo 2026 m. vasario 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-75-407/2026 dėl Vilniaus apygardos teismo 2025 m. sausio 13 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovių uždarnosios akcinės bendrovės „Lemora“ ir uždarnosios akcinės bendrovės „LUKRA“ ieškinį atsakovėms uždarajai akcinei bendrovei „IRIS“, uždarajai akcinei bendrovei „SERFAS“ dėl patento LT 7001 B „Kompozitinė apdailos plytelė, jos gamybos būdas ir panaudojimas vėdinamam fasadui“ pripažinimo negaliojančiu.

Ieškovės UAB „Lemora“ ir UAB „LUKRA“ kreipėsi į teismą, prašydamos atsakovėms priklausantį patentą LT 7001 B „Kompozitinė apdailos plytelė, jos gamybos būdas ir panaudojimas vėdinamam fasadui“ pripažinti negaliojančiu.

Ieškovės nurodė, kad patentas pažeidžia ieškovių teisėtą interesą Lietuvos Respublikos teritorijoje be apribojimų šiuo metu arba ateityje naudoti iki paraiškos padavimo dienos visuomenei žinoma tapusią plytelių sustiprinimo technologiją, nes pagal teisinį reguliavimą patentu gali būti saugoma tik tokia kompozitinė apdailos plytelė, tik toks kompozitinės apdailos plytelės gamybos būdas ir tik toks kompozitinės apdailos plytelės panaudojimas, kurie technikos lygiu nėra žinomi ir akivaizdūs vidutiniam statybos srities specialistui.

Vilniaus apygardos teismas 2025 m. sausio 13 d. sprendimu ieškinį atmetė. Lietuvos apeliacinis teismas 2025 m. birželio 5 d. nutartimi Vilniaus apygardos teismo sprendimą paliko nepakeistą. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2025 m. gruodžio 22 d. nutartimi Lietuvos apeliacinio teismo nutartį panaikino ir bylą perdavė iš naujo nagrinėti apeliacinės instancijos teismui. Kasacinės instancijos teismas išaiškino, kad išradimo apibrėžtis ir išradimo aprašymas yra atskiri patento paraiškos dokumentai, kurių paskirtis ir teisinė reikšmė skirtinga. Kasacinės instancijos teismas konstatavo, kad bylą nagrinėję teismai padarė teisės taikymo klaidą, vertindami daugiapunktės ginčijamo patento apibrėžties punktų atitiktį patentabilumo reikalavimams. Dėl šios materialiosios teisės taikymo klaidos galėjo būti priimtas neteisingas sprendimas dėl bylos esmės.

Pasisakydama dėl patento apibrėžties pakeitimo ir tokio pakeitimo įtakos nagrinėjamos civilinės bylos eigai, LApT teisėjų kolegija pažymėjo, kad patento apibrėžtys, dėl kurių buvo inicijuotas civilinis ginčas ir kurios sudarė nagrinėjamos bylos objektą, buvo pakeistos civilinės bylos nagrinėjimo metu. Pakeista patento apibrėžtis įsigaliojo 2025 m. kovo 10 d., netrukus po civilinės bylos išnagrinėjimo pirmosios instancijos teisme ir dar prieš tai, kai civilinė byla pirmą kartą buvo išnagrinėta apeliacine tvarka teismo posėdyje. LApT teisėjų kolegijos vertinimu, atsakovės, pakeisdamos patento apibrėžtis ir jas susiaurindamos, iš dalies pripažino ieškinį. Ieškovių procesiniuose dokumentuose teisingai buvo pažymėta, kad patento apibrėžties keitimas procesiniu aspektu turėtų būti svarstomas ginčo objekto pasikeitimo kontekste, todėl tiek pirmosios, tiek apeliacinės instancijos teismas, sprenddamas, ar atlikti patento apibrėžties pakeitimai yra svarbūs, lemiantys poreikį keisti ieškinio faktinį pagrindą ar ieškinio dalyką, ar civilinė byla gali būti nagrinėjama toliau, turi atlikti detalią analizę ir motyvuotai dėl to pasisakyti.

LApT teisėjų kolegija akcentavo, kad patento apibrėžties pakeitimai vykstant civilinės bylos nagrinėjimui taip pat yra reikšmingi ir sprendžiant dėl fakto, ar atsakovas pripažino ieškinį, ar atsakovas elgėsi sąžiningai ir neveikė prieš greitą ir teisingą bylos išnagrinėjimą.

LApT teisėjų kolegija pažymėjo, kad teismų praktika patentų teisės srityje nėra gausi ir iki galo nėra suformuota. Dėl Lietuvos Respublikos patentų įstatymo (toliau – PĮ) 61 straipsnio taikymo ir aiškinimo teismų praktikoje dar nebuvo pasisakyta iš esmės. LApT teisėjų kolegija sutiko su ieškovės argumentais, kad pakeitus patento apibrėžties turinį, turi būti sprendžiama dėl ieškinio pagrindo ar dalyko keitimo poreikio. Atsakovės savo procesiniuose dokumentuose taip pat pažymėjo, kad nagrinėjamos civilinės bylos objektas yra būtent pasikeitusi patento apibrėžtis, kadangi originali patento apibrėžtis yra negaliojanti. Todėl, LApT teisėjų kolegijos vertinimu, bylos nagrinėjimas iš esmės apeliacinės instancijos teisme pažeistų teisingumo, protingumo ir rungtyniškumo principus bei taptų bylos šalims netikėtas. Kadangi ieškinio pagrindo ir (ar) dalyko keitimas galimas tik nagrinėjant bylą pirmosios instancijos teisme, byla gražintina pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

Pasisakydama dėl teisinio reguliavimo ypatumų, vertinant daugiapunktčio patento patentabilumą, LApT teisėjų kolegija nurodė, kad daugiapunktė išradimo apibrėžtis, apibūdinanti išradimų grupę, turi keletą nepriklausomų punktų, iš kurių kiekvienas apibūdina vieną išradimų grupės išradimą. Tuo atveju, kai išradimo apibrėžtis yra daugiapunktė, sudaryta iš nepriklausomų apibrėžties punktų, iš kurių kiekvienas apibūdina vieną išradimų grupės išradimą, atitiktis patentabilumo reikalavimams tikrinama atskirai vertinant kiekviename nepriklausomame apibrėžties punkte įtvirtintus išradimo požymius. Kasacinio teismo nutartyje išdėstyti išaiškinimai yra privalomi teismui, iš naujo nagrinėjančiam bylą. Atitinkamai, sprendžiant, ar kiekvienas iš šių punktų savarankiškai atitinka visus patentabilumo kriterijus.

LApT teisėjų kolegija papildomai pažymėjo, kad pramoninis pritaikomumas nėra patento objektas, kaip jis apibrėžtas PĮ 3 straipsnyje, todėl jis atskirai ir savarankiškai nėra saugomas. Pramoninis pritaikomumas yra viena iš patentabilumo sąlygų ir, kaip nurodyta Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2025 m. gruodžio 22 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. e3K-3-203-469/2025, turi būti nurodytas kiekviename daugiapunktės išradimo apibrėžties nepriklausomame punkte. Kadangi patentas yra skirtas išradimų apsaugai, todėl gali būti saugomi tik tokie gamybos procesai (būdai), jeigu jie taip pat atitinka patentabilumo sąlygas – yra nauji, atitinka išradimo lygį ir turi praktinį pritaikomumą. Taigi išradimas gali būti registruojamas kaip patentas, jeigu jis atitinka naujumo reikalavimą, t. y. jis nėra žinomas technikos lygiu; jis atitinka išradimo lygį, t. y. nėra akivaizdus atitinkamos srities specialistui, ir, kaip jau buvo minėta, išradimas yra praktiškai pritaikomas. Taigi iš naujo bylą nagrinėjantis teismas išradimo objektą turėtų identifikuoti pagal Lietuvos Respublikos valstybinio patentų biuro Patentų paraiškų padavimo, ekspertizės ir patentų išdavimo taisyklių 6 punktą ir, remiantis patentabilumo kriterijais, dėl kurių yra keliamas ginčas, kiekvieną apibrėžtį savarankiškai vertinti, ar toks išradimas galėjo būti registruotas.

Atsižvelgdama į visa tai, kad išdėstyta, LApT teisėjų kolegija konstatavo, kad iš naujo bylą nagrinėjantis pirmosios instancijos teismas turėtų nuspręsti dėl poreikio keisti ieškinio pagrindą ir (ar) dalyką ir bylos nagrinėjimo iš esmės, o bylą nagrinėjant toliau – pasisakyti dėl kiekvieno ginčijamo patento apibrėžties punkto, kiekvieną iš jų savarankiškai išanalizuojant patentabilumo aspektais, dėl kurių keliamas ginčas civilinėje byloje. Vilniaus apygardos teismo 2025 m. sausio 13 d. sprendimas buvo panaikintas ir perduota byla pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

Susipažinti su visa Lietuvos apeliacinio teismo nutartimi galima Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO) arba paspaudžiant [čia](#).

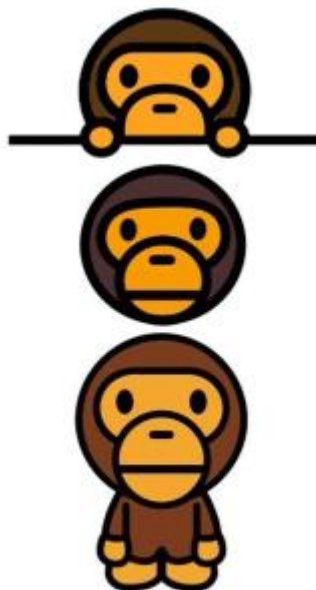
2. EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMO PRAKTIKOS APŽVALGA

2.1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktikos apžvalga

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2026 m. vasario 5 d. sprendimas byloje Nr. C-337/22 P Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO) v. Nowhere Co. Ltd. dėl „Brexit“ ir ES prekių ženklo.
2015 m. birželio 30 d. J. Ye pateikė EUIPO paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą:

Prekių ženklo registracijos paraiška buvo paskelbta 2015 m. gruodžio 9 d. 2016 m. kovo 8 d. Japonijos bendrovė Nowhere, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pareiškė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo įregistravimo visoms nurodytoms prekėms ir paslaugoms. Protestas buvo grindžiamas, be kita ko, šiais trimis ankstesniais neregistruotais vaizdiniais prekių ženklais, naudojamais prekyboje Jungtinėje Karalystėje:

EUIPO protestų skyrius atmetė protestą, EUIPO Apeliacinė taryba paliko galioti protestų skyriaus sprendimą. Bendrasis Teismas panaikino EUIPO sprendimą ir nusprendė, kad JK teisėmis vis dar galima remtis, nes paraiška pateikta dar iki „Brexit“.

Teisingumo Teismas panaikino Bendrojo Teismo sprendimą ir patvirtino EUIPO poziciją. Jis pabrėžė, kad protestas, paremtas neregistruotu ženklu, turi atitikti dvi sąlygas: Ženklas turi suteikti ankstesnes teises paraiškos padavimo (ar prioriteto) dieną ir šios teisės turi galioti ir suteikti savininkui galimybę uždrausti vėlesnio ženklo naudojimą EUIPO sprendimo priėmimo metu.

Teisingumo Teismo nuomone, kadangi JK teisėmis paremtos ankstesnės teisės nustojo galioti ES teritorijoje pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, jos nebegalėjo būti laikomos egzistuojančiomis EUIPO sprendimo metu, nepatenka į ES teisės taikymo teritoriją ir negali būti naudojamos protesto procedūrai po pereinamojo laikotarpio pabaigos.

Teisingumo Teismas pažymėjo, kad protestas negalėjo būti patenkintas, nes teisės, kuriomis remtasi, nebegalėjo ES teritorijoje sprendimo priėmimo momentu, teisės aktai nenumato jokių pereinamųjų nuostatų, leidžiančių jas toliau taikyti vykstančiose protestų procedūrose, todėl protestas

negali būti patenkintas iš esmės, nes nėra teisiškai galiojančio ankstesnio ženklo, su kuriuo ES prekių ženklas galėtų konfliktuoti.

Atsižvelgus į tai, Teisingumo Teismas priėmė galutinį sprendimą - Nowhere Co. Ltd ieškinys buvo atmestas, EUIPO sprendimas paliekamas galioti, ginčas baigiamas negrąžinant jo atgal į Bendrąjį Teismą.

Susipažinti su visu ESTT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).

2.2. Atrinktų svarbiausių Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (ESBT) bylų apžvalga

Europos Sąjungos Bendrojo Teismo 2026 m. sausio 14 d. sprendimas byloje Nr. T-64/25 Lisa Leone, Giorgio Leone, Leone & Leone OG v. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO).

2022 m. sausio 19 d. ieškovai kreipėsi į EUIPO su prašymu pripažinti ES prekių ženklą, įregistruoto pagal 2020 m. vasario 26 d. pateiktą paraišką dėl žodinio žymens Leone, registraciją negaliojančia. Prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo grindžiamas ankstesnėmis pagal Austrijos teisę saugomomis teisėmis: teise į vardą Leone, teise į įmonės pavadinimą Leone & Leone OG ir teise į pavadinimą Leones.

EUIPO Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. EUIPO Apeliacinė taryba ieškovo apeliaciją atmetė, motyvuodama tuo, kad ankstesnės teisės, kuriomis remiasi ieškovai, patenka į Reglamento 2017/1001 60 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritį, todėl nepatenka į šio reglamento 60 straipsnio 2 dalies a punkto taikymo sritį, taigi šia nuostata grindžiamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia yra nepagrįstas.

Bendrasis Teismas panaikino EUIPO Apeliacinės tarybos sprendimą ir išaiškino, kad ginčijamas ES prekių ženklas negali būti registruojamas džiovintiems ir šviežiams vaisiams, priklausantiems 29 ir 31 klasėms.

Dėl teisės į vardą sąvokos Bendrasis Teismas išaiškino, kad žodžiai „teisė į vardą“ nėra siaurai suprantami tik kaip asmens teisė į savo vardą kaip asmenybės atributą. Ši sąvoka gali apimti ir komercinį vardo naudojimą, jei tokia apsauga numatyta nacionalinėje teisėje. ES teisė neduoda savarankiško „teisės į vardą“ apibrėžimo, todėl būtina remtis nacionaline teise. Be to, teisė į vardą gali galioti ne tik pavardėms, bet ir įmonių pavadinimams, verslo vardams, kitokiems identifikaciniams pavadinimams.

Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ES prekių ženklų sistema skirta užtikrinti teisingą konkurenciją, suteikiant įmonėms galimybę registruoti ženklus, kurie atskiria jų prekes ir paslaugas. 60(1)(c) straipsnis taikomas konfliktams tarp komercinių ženklų. 60(2)(a) straipsnis taikomas konfliktams tarp prekių ženklų ir kitos prigimties teisių, pvz., teisės į vardą, kuri saugoma pagal nacionalinę teisę. Todėl nacionalinė teisė nulemia kokia yra teisė į vardą apimtis ir kokiomis sąlygomis ji gali būti panaudota prieš vėlesnį ES prekių ženklą.

Bendrojo teismo nuomone, Apeliacinė taryba neteisingai apribojo „teisės į vardą“ apsaugą vien dėl to, kad nagrinėjami vardai buvo taip pat naudojami komercinėje veikloje, todėl EUIPO Apeliacinės tarybos sprendimą panaikino.

Susipažinti su visu ESBT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).